

Spm. nr. S 730

Til justitsministeren (14/12 98) af:

Helga Moos (V):

»I hvilket omfang og på hvilke områder har offentlige myndigheder anmeldelsespligt over for politiet?«

Svar (19/1 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det generelle udgangspunkt i dansk ret er, at der ikke gælder nogen pligt til at anmelde formodet strafbart forhold til politiet. Som en undtagelse kan nævnes straffelovens § 141, hvorefter der gælder en strafsanktioneret pligt til at gøre, hvad der står i ens magt for at forebygge visse nærmere angivne alvorlige forbrydelser, om fornødent ved anmeldelse.

En pligt for *offentlige forvaltningsmyndigheder*, herunder ministerier, til at anmelde formodet strafbart forhold kan følge af den lovgivning, der i øvrigt regulerer en offentlig myndigheds virksomhed på et bestemt område. Justitsministeriet er ikke besiddelse af en samlet oversigt over de lovområder, hvor en sådan anmeldelsespligt måtte bestå.

Spørgsmålet om, hvorvidt offentlige forvaltningsmyndigheder - uden for tilfælde, hvor lovgivningen på et område fastsætter en konkret anmeldelsespligt - generelt har pligt til at indgive politianmeldelse i tilfælde af formodede lovovertrædelser begået af private, herunder selskaber, er ikke lovreguleret. Spørgsmålet ses heller ikke nærmere behandlet i den retsvidenskabelige litteratur.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil besvarelsen af spørgsmålet bl.a. afhænge af, hvilke opgaver den pågældende myndighed varetager på det pågældende lovområde.

Det må antages, at forvaltningsmyndigheder, der netop har til opgave at føre tilsyn med, at borgerne overholder lovgivningen, efter omstændighederne har pligt til at indgive politianmeldelse i anledning af konstaterede lovovertrædelser, jf. herved betænkning nr. 981/1983 om håndhævelse af bygge- og miljølovgivningen, side 162.

Uden for sådanne tilfælde kan der formentlig opstilles den hovedregel, at forvaltningsmyn-

digheder er berettiget - men ikke forpligtet - til at indgive politianmeldelse i anledning af formodet strafbart forhold begået af private.

Spm. nr. S 869

Til erhvervsministeren (11/1 99) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Hvad er ministerens indstilling til - med henblik på beskyttelse af jobansøgere - at indføre særlige uddannelses- eller kvalitetskrav til konsulenter, der beskæftiger sig med personlighedstest ved ansættelsessamtaler?«

Begrundelse

Anvendelsen af personlighedstest ved ansættelse af nye medarbejdere er ganske udbredt i såvel det private erhvervsliv som den offentlige sektor. Der stilles dog ikke særlige faglige krav til de konsulenter, der beskæftiger sig med personlighedstest, hvilket kan medføre en uensartet og vilkårlig behandling af ansøgerne ved en ansættelsessamtale.

Svar (20/1 99)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Idet jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 796 stillet af Ole M. Nielsen (KRF) den 18. december 1998, kan jeg tilføje, at hensynet til beskyttelse af jobansøgere naturligvis bør indgå i afvejningen af fordele og ulemper ved etablering af godkendelses- og autorisationsordninger for konsulenter, der beskæftiger sig med personlighedstests ved ansættelsessamtaler.

Det er imidlertid fortsat min vurdering, at der ikke foreligger sådanne særlige forhold, der kan begrunde en tilsidesættelse af hensynet til den fri adgang til at drive næring for konsulenter inden for denne branche. Som jeg var inde på i min tidligere besvarelse, er der jo i øvrigt muligheder for, at branchen selv kan regulere det generelle niveau, f.eks. i form af kvalitetssikringsordninger, etiske retningslinier o.lign.